

Ghost Artist Conference

Antonín Závodný

Ve své diplomové práci Antonín Závodný tematizuje fenomén tzv. „ghost artists“, skrytých identit skladatelů a skladatelek, pracujících na zakázku streamovacích platform. Ti pro ně tvoří instantní, rychloobrátkový, a tedy i laciný obsah, za který jim platformy jednorázově zaplatí a již nemusejí řešit další a v čase trvající vypořádávání autorských práv s žijícími a na platformách publikujícími umělci a umělkyněmi.

Platformy pak z takového hudebního obsahu vytvářejí playlisty „funkční hudby“, ve kterých algoritmy upřednostňují ghost artists před těmi skutečnými. Výsledkem je pak spotřební, neautentická hudební „vata“, jež slouží primárně jako hudba vytvářející zvukové pozadí pro různé lidské činnosti. A která současně manipuluje posluchačstvo, moduluje hudební ne/vkus.

Skuteční autoři a autorky těchto skladeb zůstávají běžnému publiku neznámí. Ti, co jsou pod nimi podepsaní, nemají autentická jména, tváře, ani vlastní životy.

Komplexní dílo Antonína Závodného „Ghost Artist Conference“ představuje hypotetickou situaci, kdy se ke společné diskuzi v prostoru konferenčního sálu u kulatého stolu setkává dvanáct ghost artists.

Autor pojal takovou konferenci jako hudební live performanci za účasti dvanácti osob, respektovaných hudebnic a hudebníků zdejší alternativní scény. Během jednoho květnového nedělního odpoledne vznikl záznam jejich „jamování“, které však mělo autorem předem danou strukturu a dramaturgii. Autor samotný pak tuto „diskuzi“ řídil, provázel hudebnictvo jako dirigent svého druhu.

Skladby z dvanácti playlistů „funkční“ hudby živí performeři a performerky přetvářeli ve vlastní autentický hudební projev. Vznikla tak dvanáctikanálová hudební skladba, která je v prostoru prezentována diváctvu k soustředěnému poslechu. Celkové řešení rozměrné audioinstalace vybízí posluchačstvo k pobytu v kruhu mezi reproduktory a k vnímání prostorového dialogu mezi jednotlivými hudebníky a hudebnicemi. Samotné dílo je doprovázené krátkým dokumentárním „making of“ videem.

Zajímavé je na práci nejen poetické převedení hypotetických dialogů do abstraktní řeči hudby, ale hlavně myšlenkový background, který za tímto převodem stojí. Dílo komunikuje velice současné problémy, které souvisejí s tvorbou a prezentací obsahů nejen streamovacích hudebních platforem, ale i sociálních sítí a dalšího digitálního obsahu, které je navíc akcelerováno příchodem pokročilých verzí umělé inteligence.

Ocenit je rovněž potřeba produkční a organizační náročnost, se kterou se autor skvěle vyrovnal.

Domnívám se, že se jedná o zralé, obsahově i formálně výborně zpracované dílo, které mimo výše popsané rovněž velice dobře ukazuje principy, výhody a specifika instalace hudebního či obecně audio obsahu v galerijním prostředí.

Diplomovou práci považuji za kvalitní a dobře zvládnutou, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím známkou 1 - výborně.

V Praze, 5. 6. 2026

doc. MgA. Tomáš Svoboda, Ph.D.

